

קטן.

חפילה על ארוכות גמלות שעשה למון שלא יתחלל:

א לא לנו | יהוה לא-לנו כירל'שמד תן בבוד על-הסיד' על-אמתך: ב לפה יאמרו הגויים
אהיה נא אלהיהם: ג ואלהינו בשמיים כל אשר-חפץ עשה: ד עצבייהם כסף זהב מעשה
ידי אדם: ה פה-לهم ולא ידברו עיניהם לךם ולא יראו: ו אונם לךם ולא ישמעו אף לךם
ולא יריחו: ז ידיהם ו לא ימשו רגליים ולא יהלכו לא-הנו בגורונם: ח במויהם יהינו
עשיהם כל אשר-פטח בהם: ט ישראל בטה ביהוה עורים ומגנס הוא: י יהוה זכרנו זברך
bihoh ערים ומגנס הוא: יי יברך אתה בטה ביהוה ערים ומגנס הוא: כ יהוה זכרנו זברך
יברך את-בית ישראל יברך את-בית אהרן: ז זברך יברך יהוה הקטנים עם-הגרלים: ד ימך
יהוה עליכם עליכם ועל-בנייכם: ט ברוכים אתם להוה עשה שם שמים וארץ: ט השמיים
שםים להוה הארץ נתן לבני-אדם: י לא הפתים יהלויה לא כל-זורי דומה:
יח ואנחנו נברך זה מעתה ועד-עולם הלויה:

קטן.

שבחים גודלים להקריש-ברוקה והיאך רוד אמר ברין הוא לאחוב אותו על כל הטבות שעשה לו כמה ניסים ואינו ידע מה גמול ישלם לו שי אפשר להסביר לו על כל הנමול שעשה עמו:

א אהבתי פירישמע | יהוה אה-קולי תחנוני: ב פירטה אונז לי ובימי אקרים: ג אפפני
חכלי-מאות ומצרים שאול מצאוני צרה ויונן אמץאי: ד ובשם יהוה אקרים אהוה מלטה
נפש: ה חנון יהוה יצחק ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים יהוה דלתי ולי יהושיע: ז שובי
נפשי למנוחיכי פיריהה גמל עלייכי: ח פיר-חלצת נפשי ממות אהענין מנדמעה את-רגלי^ט
מדחין: ט אתחלך לפני יהוה בא-ארצות החיים: י האמנתי פיר אדרבר אני ענית מארד: יי אני
אמרתי בחיפוי כל-האדם נוב: יכ מה-אшиб להוה כל-תגמולויה עלי: ג פום-ישועות אשא
ובשם יהוה אקרים: י גדרי ליהוה אשלים נגדה-נא לכל-עמו: ט יקר בעני יהוה הפטותה
לחסידיו: ט אננה יהוה כי אני עבך אני עברך בז-אמתך פתחת למוסרי: יי לך אובה ובח
תודה ובשם יהוה אקרים: יי גדרי ליהוה אשלים נגדה-נא לכל-עמו: ט בחרות בית
יהוה בתוככי ירושלם הלויה:

נקודות משיחות קודש – מזמור קטו מתוך "תהלות מנוח"

ד – עצבייהם כסף וזהב

הפיירוש הפנימי ב"עצבייהם כסף וזהב"

ספר כ"ק מו"ח אדרמו"ר אודות אדרמו"ר האמצעי שבילדותו היו זקני החסידים נהגים
להשתעשע עמו, פעם אחת ישבו אחדים מהם כשם עצובים ופניהם נפולות ("שטייך"
המשר בעמוד סג

(1) שיחת מה"ש תרצ"ד סי"ט (לקו"ד ח"א קע, ב וαιילן).